

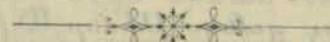
ԽՄ ԻՂԶԼ

Եւ որտումս մի իղձ ծնուեց,
Մի իղձ սիրուն ու պայծառ.
Եւ կրծքումս մի կայծ ծնուեց,
Կայծ հրաշեկ գիւրավառ.

Ես ցանկացայ գործ դարձնել
Այդ սուրբ իղձը պաշտելի,
Ես ցանկացայ լուսի փօխել
Փայլիլող կայծն իմ որտիւ.

Անսիրտ մարդիկ սպանեցին
Նորածին իղձս որտիս մէջ,
Կոպիտ ձեռքով կայծն հանգցրին,
Կրծքիս դագրեց ել և էջ.

Գեորգ

ԽԱԶՈՏՈՒՐ ԱԲՈՎԵԱՆ

VI

Արովեանի վէպի առաջին գլխի բովանդակութիւնը
պատմելուց յետոյ այժմ՝ անցնենք երկրորդ զլիխն։ Սա
սկսում է Երեանի բերդի կլասիկ նկարագրութիւնով,
որին հետեւում է Արարատեան դաշտի ամառուայ իրիկ-
նադէմի նկարագիրը. վերջինս Արովեանի գոչի տակից ելած-
հատուածներից ամենաընտիրն է։ Ապա հեղինակը ընթեր-
ցողին հանդիսատես է դարձնում Երեանի թուրերի մա-
հառլամի սուգին, որի առթիւ էջմիածնի պատուիրակները
նուէրներ են բերում Ասրդարին։ Այդ օրը երեկոյեան